

Vážený bratr
kardinál **DOMINIK DUKA**, O.P.
arcibiskup pražský

„Ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci, v mnohé vytrvalosti, v souženích, tísní, úzkostech, pod ranami, v žalářích, nepokojích, vyčerpanosti, v bezesných nocích, v hladovění; prokazujeme se bezúhonností, poznáním, trpělivostí, dobrotivostí, Duchem svatým, nepředstíranou láskou, slovem pravdy, mocí Boží. (2 Kor 6,4-7).“

Citovaná slova svatého Pavla křesťanům v Korintu můžeme dobře vztáhnout na těžký, ale prozářený život Božího služebníka kardinála Josefa Berana, jehož smrtelné ostatky se po dlouhém a nuceném odloučení navracejí do jeho milované vlasti. Jsou symbolem návratu pastýře, který – byť násilně odloučen od svého ovčince - stále ho věrně nosil ve svém srdci a nikdy neustal v modlitbě za svůj lid. Nikdy ho nepřestal povzbuzovat všemi dostupnými prostředky v období tak temném pro Vaši zemi a pro ostatní země východní Evropy.

V příštím roce oslavíme již 50. let od doby, kdy tento syn českého národa a katolické církve odešel na věčnost. Nepřestává však být povzbudivým hlasem a příkladem lásky. Přestože byl utiskován dvěma nemilosrdnými totalitními systémy, nikdy nezradil vlastní svědomí, nikdy nezapřel svou víru, nikdy neopustil svůj národ. Jak napsal bl. Pavel VI: „Svémi šlechetnými činy, které v životě vykonal, byl vzorem pro druhé.“ (*Blahopřání k 80. narozeninám kardinála Berana*). Také na shromáždění II. vatikánského koncilu zazněl jeho hlas na obranu svobody svědomí, stvrzený jeho osobním svědectvím.

Arcibiskup pražský, Josef Beran, se vrací do své země, kde je uctíván mírumilovný kníže svatý Václav; vrací se tam, kde je uctívána památka mučedníků sv. Jana Nepomuckého a sv. Jana Sarkandra; do země, kde rozkvetla dobročinnost svaté Anežky a svaté Zdislavy; vrací se do země zdoobené plody života mnoha světců. Především se vrací do diecéze svého předchůdce sv. Vojtěcha, který, jako on, musel opustit svou vlast, své stádce, a zemřít ve vyhnanství. Vrací se, aby své vlasti znovu přinesl poselství víry, lásky a naděje.

Uložení těla tohoto vězně nacistických lágrů, vězně komunistického režimu a vyhnance, kardinála Berana, v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha, je nejen vyslyšením jeho posledního přání, tak dlouho odkládaného, nejen památným obřadem velké historické osobnosti církve a českého národa: stojí totiž před námi jako pastýř, který nás zve k následování zmrtvýchvstalého a živého Krista. Kardinál Beran se vrací domů, aby znovu přinesl své svědectví, které vypovídá o nutnosti nekapitulovat před zlem a necouvat před zvlí, aby nabídl svůj příklad milosrdenství, skromnosti a lásky.

V jednom ze svých posledních projevů, kterým se obrátil ke svému milovanému československému národu prostřednictvím vatikánského rádia, vyjádřil svůj testament:

„Vy dobře víte, že já, který k vám mluvím, jsem prožil také své utrpení. Ale dnes není čas na to, abychom myslili na minulost. Nemařme své duchovní síly nevražením, nýbrž soustřeďujme je ve vzájemné svornosti na práci, na službu bratřím, k rozkvětu naší vlasti. Buďme národem dobrým a statečným! Otevřme mladým cestu k naději.“
(Projev po sebevraždě Jana Palacha, 25. ledna 1969).

Toto významné poselství nechť provází navrácení ostatků milovaného kardinála Josefa Berana do jeho vlasti; kéž byste ho s Boží pomocí uslyšeli a následovali.

Prosím vás, abyste na mě pamatovali v modlitbě. Vyprošuji Vám, drahý bratře, věřícím, kteří jsou svěřeni do Vaší pastýřské služby a všem občanům České republiky hojnost Božího požehnání.

Ve Vatikánu 20. dubna 2018